69ste JAARGANG No. 8536 DINSDAG 23 SEPTEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versney.

Verbondenen moesten opnieuw een heuvel prijsgeven

Korea. De Verbonden troepen werden gisteravond van een heu-eltop aan het Koreaanse Oostfront verdreven door Noordkoreanen, ie voor het eerst sinds Juni j.l. in groten getale aanvielen.

De laatste tijd hebben de com-unisten slechts Chinezen ge-uikt om in grote sterkte aan te allen.

De aanval van gisteravond as er een uit een reeks van aatselijke aanvallen die ten oel hebben de geallieerde de-nsielinie te doorbreken.

Zuidkoreaanse troepen hebben de loop van de nacht een nval door twee Chinese com-gnieën op Vingerheuvel aan et centrale front afgeslagen. ommunistische aanvallen ten uiden van Pan Moen Djon lie-en op niets uit.

Tokio. — Amerikaanse super-rten hebben opnieuw gebieden nd Pjongjang aangevallen. Zij sten 100 ton bommen.

Pijpleiding opgeblazen

Rangoon. — Voor de zesde aal dit jaar is de pijpleiding, Rangoon van drinkwater orziet door Birmese rebellen geblazen. De watervoorziening n de stad is nu afhankelijk van en reservoir, dat enkele mijlen uiten de stad is gebouwd. Een paratieploeg is inmiddels al tgegaan om de pijpleiding te erstellen.

NGELAND VERONTRUST N TELEURGESTELD.

Londen — Engeland heeft een eigerend antwoord gekregen op verzoek waarnemers te mo-sturen naar de bijeenkomst van militaire adviseurs van de ANZUS, de organisatie van Amerika, Nieuw Zeeland en Australië ter verdediging van het Stille Oceaan-gebied.

Het weigerend antwoord van de USA aan wie het verzoek was gericht, heeft Churchill en Eden zeer verontrust en teleurgesteld, zo werd in Londen gezegd.

Officieel werd te Londen gezegd, dat deze weigering de Britse regering in een moeilijke positie dwingt. De verhouding tot Nieuw Zeeland en Australië is van dien aard, dat Engeland automatisch in oorlog zou raken indien een van beide landen zou worden aangevallen. Maar het wordt heel moeilijk als Engeland op besprekingen van militaire aard en bij het afsluiten van militaire verdragen door een of beide landen niet eens door een militaire waarnemer is vertegenwoordigd.

Engeland zou op deze wijze in een oorlog of tenminste zijdelings in militaire afspraken en verdragen worden betrokken zonder zelf enige zeggingschap te hebben of zelfs maar officieel volkomen van de gang van zaken op de hoogte te zijn.

Moskou-conferentie geëindigd.

Moskou — De Chinese premier, Tsjou En Lai, is gisteren uit Moskou naar Peking vertrokken na een bezoek van een maand aan de Russische hoofdstad.

Stevenson belooft arbeiders opheffing van Taft-Hartley wet

New York. — Voor het A.F.L., een van de grote Amerikaanse vak-erenigingen, heeft Stevenson een rede gehouden, waarin hij her-aalde, dat de wet van Taft en Hartley moet worden ingetrokken.

Tevens heeft de Democratische andidaat voor het president-chap, de door zijn concurrent euite bewering, dat Stevenson edwongen bemiddeling bij ar-eidsconflicten zou voorstaan, estreden.

„Ik heb voorgesteld, dat het ongres, wanneer dit het wen-elijk vindt om de president een anwijzing te geven om in een rbeidsgeschil te bemiddelen, em de bevoegdheid verleent m als een van de middelen te roberen het geschil naar een cheidsgerecht te verwijzen. Ik eb niet beweerd, dat hij de acht moet hebben tot arbitrage e dwingen", aldus Stevenson.

LIJFT NIXON ANDIDAAT?

Washington. — De advocaat an Senator Nixon, de Republi-einse candidaat voor het vice-residentschap, heeft verklaard, at Nixon in twee jaar 18.235 ollar heeft ontvangen voor zijn olitieke activiteit. In kringen an Eisenhower zegt men, dat e generaal wil, dat Nixon „blank ls sneeuw" uit het rumoer komt, il Nixon candidaat voor het ice-presidentschap blijven. Ei-enhower zou nog menen, dat Nixon niets verkeerds heeft ge-aan. De generaal eist wel een olledige en bevredigende op-eldering.

Nixon zei, dat hij nooit ge-probeerd heeft het bestaan of doel van het bedrag te ontken-nen. Het was, zo zei hij, uitslui-end voor politieke doeleinden estemd.

Aanhangers van Nixon te Los Angeles zijn Zaterdag begonnen een nieuw bedrag voor Nixon bij een te brengen voor diens cam-pagne. Een aanhanger van Nixon maakte een overzicht bekend van de schenkers en de kosten, waar-voor het bedrag besteed werd: reis- en verblijfkosten, zendtijd voor radio en televisie en extra kantoorhulp.

Zondag zei Nixon, dat hij bin-nen 48 uur in staat hoopte te zijn te zeggen, of hij candidaat blijft. Maandag zei Nixon, dat hij zijn campagne tijdelijk onderbreekt.

Gouverneur Stevenson, de Democratische candidaat voor het presidentschap, verklaarde, dat men geen oordeel moet vellen zonder alle feiten te kennen. De Democraat Eberharter vroeg „met welk geld" Nixon een huis in een van de duurste wijken van Washington heeft kunnen kopen.

RUSSEN SPIONNEREN OOK OP ZEE

Oslo. — De Russen steken niet alleen hun neus om de hoek bij de oefeningen van de landstrijdkrachten der Westelijken in Duitsland; ook bij de oefening op zee zijn thans Russen gesignaleerd. Het betrof hier een schip, dat de Russische vlag voerde en ontdekt werd in het gebied ten Noorden van Jutland, waar vandaag mariniers een landingsoefening in het kader van de oefening „Main brace" zouden uitvoeren.

De oefening ging niet door in verband met het slechte weer. Zij zal bij beter weer worden uitgevoerd.

Het Russische schip kreeg opdracht zich uit het gebied te verwijderen.

Evacuatie in Polen

Berlijn. — Volgens mededelingen van uit Polen komende reizigers zouden de Poolse autoriteiten de burgerbevolking wegvoeren uit die delen van Frankfort aan de Oder, Guben, Forst en Goerlit, die op de Oostelijke oever van de Oder en de Neisse, de grens tussen Polen en Oost-Duitsland, zijn gelegen.

Deze burgerbevolking zou naar het Poolse binnenland worden overgebracht. Hoewel niet bekend is, of de evacuatie is ingegeven door politieke of militaire overwegingen, gelooft men wel, dat zij door de Russische autoriteiten is bevolen, aldus A.F.P.

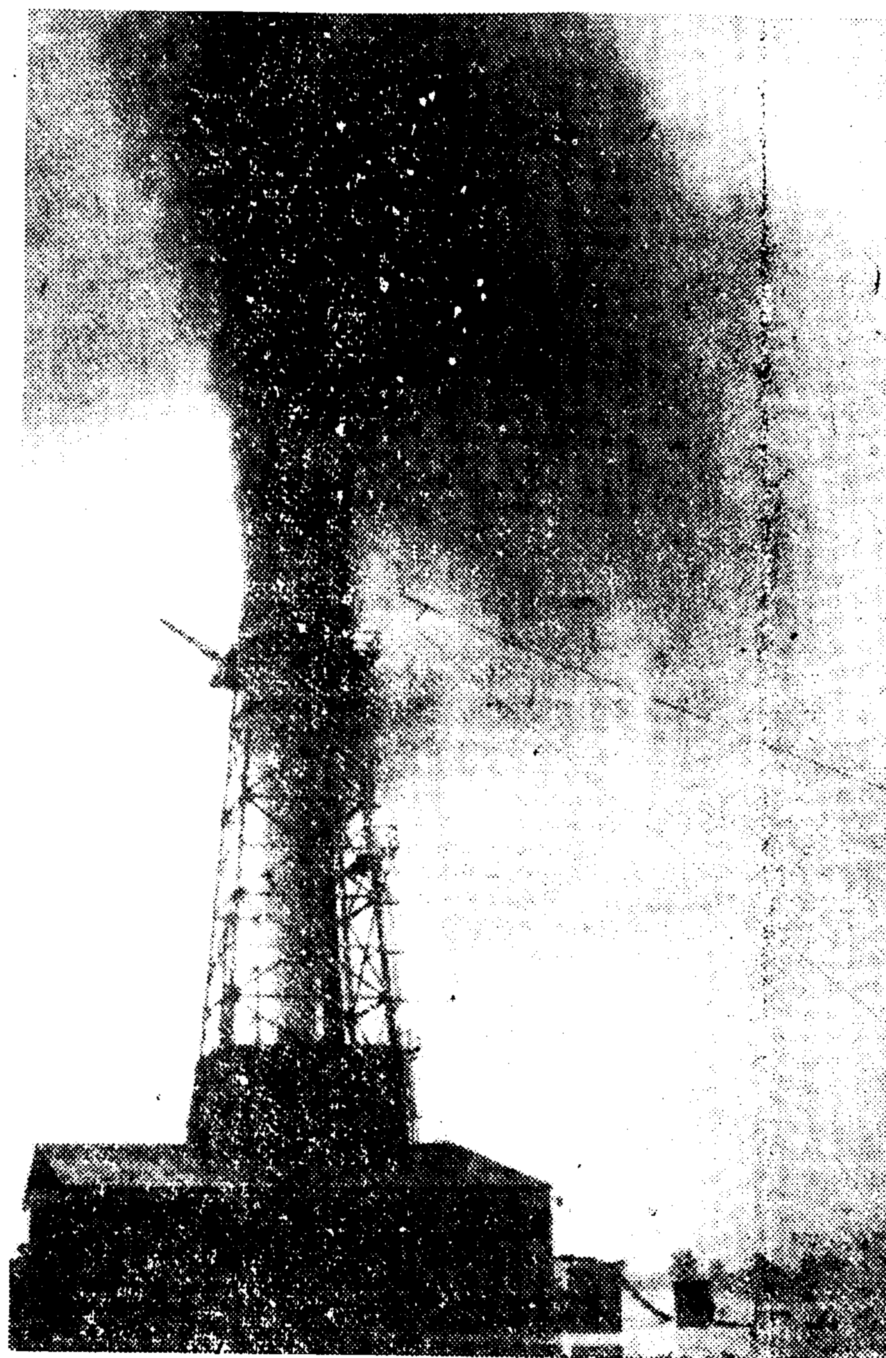
TITO GAAT NAAR ENGELAND

Bled. — Minister Eden heeft op een persconferentie, die vandaag te Bled is gehouden, bevestigd, dat Tito is uitgenodigd een bezoek aan Londen te brengen. Hij voegde er aan toe, dat nog geen datum is vastgesteld.

Charley wil terugkeren

Cherbourg. — Charles Chaplin heeft vandaag aan boord van de „Queen Elizabeth" in de haven van Cherbourg een persconferentie gehouden, waarop hij verklaarde in weerwil van het besluit der Amerikaanse regering om een onderzoek in te stellen naar de vraag, of hij in de Verenigde Staten zal worden toegelaten, niet van zijn voornemen te zullen afwijken om na zijn bezoek aan Europa over zes maanden terug te keren.

Chaplin woont reeds 40 jaar in Amerika, maar heeft altijd zijn Britse nationaliteit behouden.

BOORDEN NAAR OLIE EN KREGEN MODDER. — Een spuiter van modder en water dreigt het kleine dorp Eich aan de Rijn bij Worms in Duitsland onder water te zetten. De spuiter barstte met een geweldig geraas uit de oppervlakte op een plaats waar naar olie geboord werd. Rotsblokken werden de lucht ingeslingerd die door de daken in de buurt ploften en de hele omtrek werd met slik bedekt. De boor heeft een gashol getroffen dat onder zeer hoge druk staat en gevreesd wordt, dat het in brand zou kunnen raken en het dorp in een vuurzee veranderen. Alle vuren in de omtrek zijn daarom gedoofd en het blusmaterieel bevindt zich ter plaatse. — Intussen werd het gas als bruinkoolgas geidentificeerd, dat niet zeer brandbaar is. Omdat echter het dorp met overstroming bedreigd wordt, heeft men alle maatregelen voor evacuatie getroffen. Bij alle ellende hoopt men, dat de modder tenminste een bewijs is, dat er olie in de buurt is.

Buitenlandse politiek van Egypte binnenkort op speciale kabinetzitting besproken

Cairo — Naar aanleiding van de persberichten, dat Egypte veeleer een bondgenootschap met de Verenigde Staten zal aangaan, dan zich aan te sluiten bij een Westers defensie-verdrag voor het Midden-Oosten, zeide Rathy Randwan, de Egyptische minister van propaganda, dat elke mededeling hieromtrent, vóór de Egyptische regering haar buitenlandse politiek geformuleerd heeft, louter op een speculatie zou neerkomen. De buitenlandse politiek zal binnenkort op een speciale kabinetszitting besproken worden, zeide hij.

Geen nationalisatie van Suez-kanaal.

Bovendien sprak hij gisteravond de berichten tegen, als zou de Egyptische regering voornemens zijn de Suezkanaal-maatschappij te nationaliseren. Dit bericht werd de vorige week gepubliceerd in het blad „Al Mokattan", volgens hetwelk „een nota voor de nationalisatie" van het Suezkanaal aan het ministerie van handel en industrie voor naderé bestudering en commentaar zou zijn aangeboden. De nota werd toegeschreven aan Soliman Hafez, vice-premier en minister van binnenlandse zaken.

GOEDE RAAD AAN DE WAFD

Cairo — De Egyptische regering heeft de Wafd medegedeeld, dat er bepaalde bezwaren zijn tegen Nahas als hoofd van deze partij. Ook werd de suggestie gedaan Mohammed Salah el Din, oud-minister van buitenlandse zaken, die verantwoordelijk wordt geacht voor het oproer in Cairo in Januari jl. uit de partij te stoten.

Het programma van de (nieuwe) Wafd: verwezenlijking van de Egyptische nationale aspiraties; terugtrekking van de buitenlandse troepen; eenheid van het Nijldal; verwerping van een gemeenschappelijk verdedigingsplan met het Westen; steun aan de Noordafrikaanse volkeren in hun onafhankelijkheidsstrijd; een sociale binnenlandse politiek; kiesrecht voor vrouwen en kosteloos onderwijs voor iedereen.

Blijf van ons land af.

Minia (opper-Egypte) — Krachtige gemechaniseerde eenheden van het Egyptische leger zijn de vorige week met spoed uit Cairo naar de provincie-hoofdstad Minia in opper-Egypte gezonden om aldaar de orde te handhaven, aldus is dezer dagen op een rechtzitting in Cairo gebleken.

Op deze zitting werd tegen het parlementslid Adli Lamloen, zoon van de „sjeik Al Arab" van Bedoeienstammen in opper-Egypte, de doodstraf geëist, omdat hij op 12 September aan het hoofd van 35 tot de tanden gewapende mannen te paard de stad Minia was binnengereden; de mannen stormden over het stadsplein en beschoten het politiebureau, schreeuwend dat zij „eenieder, die aan de bezittingen van Lamloems familie zou durven raken, zouden breken", aldus de beschuldiging.

De bezittingen van Adli Lamloens familie liggen in de streek van Minia.

Het incident deed zich voor op de dag, dat de regering-Naguib de agrarische hervormingen goedkeurde. Bij een botsing met de politie werd een vrouw door een verdwaalde kogel getroffen. Adli Lamloen en zijn mannen moeten zich nu voor een krijgsgerecht verantwoorden. Verscheidene **vooraanstaande advocaten weigerden** Adli te verdedigen. Deze verscheen op de rechtszitting in de traditionele dracht der Bedoeinen.

Perzië tot voorzichtigheid gemaand.

Teheran — Volgens het blad Keihan hebben Zondag de ambassades van India en Turkije in een bespreking met Mossadeq getracht hem er van af te houden de diplomatieke betrekkingen met Engeland te verbreken.

Volgens het blad „Ittelat" wordt artillerie naar het Zuiden van Perzië gezonden.

het nieuws van vandaag

„Door vergelijking komen we tot inzicht," leerden de oude wijsgeren. Dat is een waarheid die klaarblijkelijk maar betrekkelijk is. Neem b.v. het eiland Aruba. Vergelijkt men dit — zoals maar al te vaak geschiedt — met Curaçao dan zullen we daar niet veel begrip voor dit eiland uitputten. Er zijn immers zulke grote verschillen tussen beide eilanden, dat bij vergelijking al te veel factoren buiten beschouwing blijven. Het resultaat zal dus eerder onbegrip — om niet te spreken van wanbegrip — dan begrip zijn.

Maar hoe betrekkelijk dan ook: een waarheid is een waarheid. En daarom zijn er met betrekking tot Aruba zeker vergelijkingen mogelijk die ons het nodige omtrent het eiland en zijn ontwikkeling leren. Zo is het b.v. zeer leerzaam Aruba van de dertiger jaren — de tijd waarin wij het voor het eerst zàgen — te vergelijken met Aruba van 1952, waarin wij het eiland hebben teruggezien; de veranderingen die wij waarnamen, onderstreepten Aruba's karakter voor ons.

Vanuit zo een verheven standpunt als vanuit een vliegtuig bezien scheelt het Aruba van toen niet veel van het Aruba van thans: het vlakke land, het ongecultiveerde berggedeelte in de Noord-Oost hoek, de verkavelde grondjes die onze herinnering terugvoeren naar de tijd van Baron Raders en het geringe aantal grote koenoekoe plantages, dat tot op de dag van vandaag toont, hoe de West Indische Compagnie zich pas na 1700 met Aruba begon in te laten. Vanuit de hoogte scheelde het huidige maar weinig met het vroegere.

Na zijn vliegtocht, daalde men in de dertiger jaren op een veld, waar de zwoele aloëlucht je tegen woei en waar de ezels, elkander het hof makende, in troepen rond de passagiers dartelden, die begroet werden door het welbekende weemoedige gezang dat op het geluid van een honderdjarige gelijkt, die Happy birthday voor zich zelf zingt. Het station was een houten loods, hoewel men toen reeds trots een tweede — een stenen — in aanbouw kon tonen, hetwelk intussen al weer afgedankt is. We leven vlug op onze eilanden! Nu staat er een spatieus gebouw, dat nog belangrijk aan omvang schijnt te winnen, wanneer men het ongelukkigerwijze treft met drie medepassagiers aan te komen. Dan lijkt het wel Zondag op Dakota.

Arubaanse wandeling

De weg naar de Playa te rijden, is een feest. Deze weg, reeds vroeger zo aantrekkelijk met het blauwe water van de Caraibiën in de flank, is door de gebouwen waarmee hij aan de andere zijde werd afgezoomd, wel bijzonder aantrekkelijk geworden: wat villa's, wat clubs, een hotel: men schiet langs het Hollandse Hoekje, dat allang niet meer de aureool van nieuwheid en moderniteit bezit, die het vroeger zo trots omgaf, en men komt aan de Haven.

In de dertiger jaren zou men gedacht hebben, dat van de situatie ter plaatse weinig of niets te maken was, doch desondanks is het iets groots geworden, breed uitgelegd, van gigantische afmetingen. Toch bedenkt men met bezorgdheid, dat deze indruk wellicht al te zeer versterkt wordt door het feit, dat het er nog zó stil is en zo leeg. Het is alles kennelijk op een toekomst bedoeld, waarvan men in die grenzenloze ruimte staande, slechts kan hopen, dat ze spoedig komen mag.

De oude stad is nog zozeer de gezellige oude dat het een voldoening is hem terug te zien. Nog dezelfde straatjes waar de rooilijn soms zoek is, maar overal de weldadige rust, die een opluchting is na het lawaaierige straatleven van Willemstad.

De Rancho buurt, vroeger een kuil van verwaarlozing, is thans gesaneerd, maar het is alsof de bewoners nog niet al te best kunnen wennen aan hun nieuwe straten. Er is echter nog veel meer te verbeteren. Op meerdere plaatsen, zoals b.v. zelfs in de zo moderne Nassaustraat, treft men tussen de vele up to date gebouwen soms plotseling oud-modische huizen en vervallen woningen. Er valt nog heel wat meer op te ruimen en te moderniseren. Het gebouw van Gezondheidsdienst levert op dit punt, in vergelijking met de kantoren van D.O.W. een goed voorbeeld.

Morgen zetten wij onze wandeling voort.

Statenvergadering mislukte

Nederlandse Antillen betalen het gelag

Gisteravond om half negen bood de Statenzaal de aanblik van een feesthal, waaruit alle gasten waren weggevlucht. Licht brandde in overvloedige mate; de wijde ruimte en de onberispelijke orde waren een en al uitnodiging en verwachting, maar er heerste de stilte der mislukking.

Statenlid Morkos en Smit zaten op hun plaatsen met elkander te delibereren. Een enkel Statenlid liep doelloos rond en voor het overige waren er niets dan gele leuningen die over de donkere schrijftafels gluurden.

De openbare vergadering, de eerste na 31 Juli jl., zou een mislukking worden, dat stond reeds vast. Niet dat er te weinig Statenleden waren: de heren Jonckheer, Isa, v.d. Meer, Braam, Irausquin en Croes bevonden zich reeds in de politieke keuken. Maar er waren er drie „van de andere kant", nl. Laclé, Dirks en De la Fuente, die geen plaats in het vliegtuig gekregen hadden en die nu nog op Arubaanse bodem stonden.

Deze gevoegd bij de twee vacatures en de uitlandige Penny, dat waren er zes; plus de zes in de keuken, dat maakte twaalf. Restten er tien, d.i. twee minder dan het aantal nodig om quorum te maken.

Dus wachten tot negen uur om de frustratie met een hamerslag te bestendigen.

Toen de Voorzitter om half negen op zijn bel drukte met de wetenschap, dat niet komen zou wat nodig was, wandelden van de Regeringsraad de heren Dr d. C. Gomez, Sprockel en Dr Van Romondt binnen alsmede de Gouvernementssecretaris F. Corver.

Mr Stefanus v.d. Meer, die kennelijk gezwollen door Nederlands welvaren van vacantie is teruggekeerd, drentelde beminnelijk glimlachend rond en diende het land door oppositionele geestigheid te wisselen met leden van de Regeringspartijen

Toen op zeker moment de Voorzitter weer op zijn bel drukte, schrok hij even van zijn stoutmoedige aanwezigheid in de arena en sprak tot de Voorzitter de gedenkwaardige woorden: „Als je me zenuwachtig maakt, loop ik weg."

Onder al deze tijdbekostende bedrijven werd het negen uur. De Voorzitter hamerde de vergadering wijd open, liet de wnd. Griffier, de heer Van Grieken, de namen aflezen van degenen, die niet aanwezig waren, constateerde dat dit te veel was om een wettige vergadering te kunnen houden, wenste iedereen goede avond en hamerde de vergadering dicht.

De Regeringspartijen gingen onverrichter zake en de Oppositie verrichter zake naar huis.

De Nederlandse Antillen betalen het gelag.

Naar wij vernemen zal de heden mislukte vergadering a.s. Donderdagavond om half negen worden gehouden.

DEBROT OP WEG

Schiphol. — De Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in den Haag Mr Debrot is hedenmorgen van Schiphol vertrokken op weg naar Willemstad. Hij werd o.m. uitgeleide gedaan door landsminister Plantz en, namens de minister van Overzeese Rijksdelen, het onderhoofd van de afdeling West Indie.

Emile de la Fuente nam ontslag als Statenvoorzitter

Paramaribo. — De heer Emile de la Fuente heeft aan de Nationale Partij Suriname zijn ontslag als voorzitter van het hoofdbestuur aangeboden. Hij kwam hiertoe om gezondheidsredenen.

Hij voegde eraan toe, dat hij zich nooit geheel gelukkig heeft gevoeld in de politiek, ofschoon hij zijn best gedaan heeft land en volk te dienen. De oorzaak hiervoor zoekt hij in een misschien te grote naastenliefde, waarmee hij niet wil zeggen, dat degenen, die aan politiek doen, geen naastenliefde betrachten.

De heer De la Fuente blijft lid van de partij. Hij stelt zich voor op sociaal gebied nog voor land en volk te kunnen werken.

De N.P.S. heeft enkele vacatures in het hoofdbestuur te bezetten. Dezer dagen werd door de afdeling Paramaribo een niet druk bezochte vergadering gehouden om candidaten te kiezen. Uit de bus kwamen de heren mr J. Brandon, Ch. Moll, L. de Boer en H. Slengard. De districten moeten nog candidaten stellen, maar de practijk heeft geleerd, dat de candidaten van Paramaribo het halen.

Volgens het nieuwsblad „Suriname" werden op deze verkiezing slechts 101 stemmen uitgebracht.

Aanklacht tegen Mungra

Paramaribo. — Tegen het Statenlid J. Mungra is een aanklacht wegens mishandeling ingediend door de heer Ajodja. Deze zegt, dat Mungra hem een slag in de hartstreek toebracht op een bijeenkomst van de Verenigde Hindostaanse Partij. Ajodja zou Mungra hebben uitgedaagd tot een debat over assimilatie, welke uitdaging Mungra beantwoordde met een vuistslag.

Paramaribo. — Het nieuwsblad „Suriname" bericht, dat de advocaat G. van der Schroeff een aanklacht wegens chantage heeft ingediend tegen de industrieel MacArthur. De heer MacArthur zou aan Van der Schroef, die voor een client geprocedeerd had tegen MacArthur, een zekere tijd gesteld hebben om te zorgen, dat hem ƒ 47.000 werd uitbetaald. Zou de advocaat hieraan niet voldoen, dan zou MacArthur hem bij de president van het Hof van Justitie aanbrengen wegens strafbare handelingen.

's-Gravenhage. — Op 25, 29 en 30 September zal de 103e compagnie van het corps commandotroepen uit Roozendaal in gedeelten per schip uit Nederland naar Suriname vertrekken.

Nederland handhaaft voorlopig diensttijd van 18 maanden

's-Gravenhage. — In de memorie van toelichting op de begroting van het ministerie van oorlog wordt o.a. meegedeeld, dat de duur der eerste oefening der aan de Europese Defensie Gemeenschap deelnemende landen zoveel mogelijk uniform dient te zijn en dat als minimum achttien maanden wordt aangehouden.

Omdat het verdrag nog niet geratificeerd is, kunnen nog geen beslissingen worden genomen.

De Nederlandse regering meent, dat in verband met de aangegane verplichtingen en het aantal te leveren parate troepen een duur van twintig maanden aangewezen is.

Post voor Suriname

Voor de bezoldiging van de Koninklijke Landmacht in Suriname wordt Nf 341.000 geraamd tegen Nf 1.200.000. De post materiele uitgaven daalt van Nf 800.000 tot Nf 650.900.

Het ligt in het voornemen bij Fokker een twintigtal straalmotorlesvliegtuigen type S-14 te bestellen. Het voornemen is zo enigszins mogelijk de Nederlandse industrie in te schakelen bij de bouw van in het buitenland nieuw ontwikkelde jagers om na expiratie van het contract met Fokker het bestaande tekort aan Gloster Meteors aan te vullen.

Voorts wordt melding gemaakt van de vervanging van de marine door de Landmacht in Suriname. Reeds zijn vrijwillig beschikbaar gestelde dienstplichtigen aangewezen. Behalve beroepspersoneel, dat overal ter wereld kan worden ingedeeld, zullen voor detachering in Suriname uitsluitend zodanige dienstplichtigen in aanmerking komen.

Het eindcijfer van de begroting van het departement van oorlog bedraagt Nf 1.161.184.000.

Ridgway bezoekt Nederland

's-Gravenhage. — Generaal Ridgway en echtgenote zullen Woensdag en Donderdag een officieel bezoek aan Nederland brengen. Donderdag zullen zij door de koningin worden ontvangen, bij welke ontvangst ook de minister van oorlog aanwezig zal zijn.

Firefly in zee gestort

Aan boord van de „Eagle". — Bij de NAVO-vlootoefening Mainbrace is Zondag een Nederlandse Firefly bij de landing op het Britse vliegdekschip „Illustrious" in zee gestort en gezonken. De piloot, de luitenant-ter-zee derde klasse A. Lambrechts, werd daarbij gedood; de Nederlandse waarnemer werd gered door een hefschroefvliegtuig van het Amerikaanse vliegdekschip „Wright", dat zich juist in de lucht bevond tijdens het ongeval. Het vliegtuig behoorde tot een der twee Nederlandse Firefly escadrilles aan boord van de „Illustrious".

VAN GALEN BOTSTE

Pitreavie (Schotland). — De Nederlandse torpedobootjager „Van Galen" is vannacht bij Noord-Jutland in botsing gekomen met de „Eagle", het grootste en nieuwste Britse vliegkampschip, tijdens de oefening „Mainbrace". Beide vaartuigen werden volgens de eerste berichten slechts licht beschadigd en er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. De „Van Galen" gaat op eigen kracht en zonder geleide naar Den Helder.

Cor Ruys †

Amsterdam. — Hedennacht is de bekende Amsterdamse toneelspeler Cor Ruys in de leeftijd van 63 jaar overleden.

NEDERLAND WERD VOOR HALF MILLIOEN OPGELICHT

's-Gravenhage. — Meer dan een half millioen gulden heeft Nederland uit zijn deviezenpot verspeeld door de manipulaties van een stel Oostenrijkse oplichters. In plaats van 30.000 kubieke meter naaldhout (840 wagons), dat uit Oostenrijk zou worden verzonden, zijn slechts twaalf wagonladingen hout, waarvan twee van zeer inferieure kwaliteit, in Nederland aangekomen.

De Nederlandsche Bank, die belast is met het toezicht op het deviezenverkeer, bracht de zaak aan het rollen, toen bleek, dat tegenover de deviezenuitvoer van ruim een half millioen gulden slechts een tegenwaarde aan invoer van ruim een halve ton stond. Een politie-inspecteur met een rechercheur en een accountant van de Nederlandsche Bank zijn drie weken in Oostenrijk geweest om de warboel van oplichterspractijken te ontrafelen. Meer dan 35 civiele procedures zijn door deze zaak aan het roll engebracht. Het onderzoek, dat in samenwerking met de Oostenrijkse justitie geschiedt, is nog in volle gang. In Oostenrijk zijn diverse arrestaties verricht.

CURACAO

ARRIVEERDE OP CURACAO

Eddy Fernan, die eindexamen M.T.S. afd. Electriciteit behaalde, keerde uit Nederland op ons eiland terug.

VOOR LANGDURIGE EN TROUWE DIENST

Morgenavond om half zeven zal in de feestzaal van Sufissantdorp de uitreiking plaats hebben van de gouden Shellemblemen voor langdurige en trouwe dienst. Door Dr R. Flachs, wnd Directeur van de C.P.I.M. zullen 135 werknemers, die hiervoor in aanmerking komen met het embleem worden gedecoreerd.

GEZELSCHAP „KAN" VERTREKT

Donderdagavond om half negen zal het Gezelschap Kan van Hato naar Montreal vertrekken. Na aldaar enige dagen te hebben vertoefd, zal het naar Nederland doorreizen.

SITHOC JUBILEUMTOURNOOI

Gisteravond speelden voor een groot publiek de teams van Dragon en Athene in het kader van de serie wedstrijden in het jubileum tournooi basketball.

Na een spannende wedstrijd, waarin tot de stand 14—14 vrijwel om beurten gescoord werd, wist Dragons de overwinning uit het vuur te slepen en het tot 23 - 19 te brengen.

In de finale spelen Dragons, Athene, S.D.L. en Kwiek. S.D.L. speelt nog tegen de Dragons, Kwiek tegen Athene. De winnaars van deze wedstrijden zullen waarschijnlijk met een eindstrijd het tournooi beslechten.

ZWEMMEN IN HET RIFBAD

Gedurende de afgelopen week doken 1545 zwemsters en zwemmers in het Rifbad.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren op: 12 Sept. dochter van H. Goeloe; 15 Sept. zoon van S. Gerald, zoon van M. Rach en M. Pollard; 16 Sept. dochter van C. Adamse en B. Grobben; 17 Sept. zoon van W. Kroles en R. Hawley, dochter van E. Calmes en J. Laclum, zoon van E. Ocilia en C. Fraay, dochter van T. Coco, zoon van H. Albertus; 18 Sept. zoon van A. de la Mar en E. Capel, zoon van M. De Silva De Freitas en M. v. Campen, dochter van A. Vos en I. Stomp, dochter van W. Rosberg en L. de Jongh, zoon van H. Croes en H. Marugg, zoon van A. Melfor en T. Krips, dochter van J. Schavet en M. Manhoef; 19 Sept. zoon van J. Sweeney en E. Sweeney, zoon van A. Sambo en M. Andreas; 20 Sept. dochter van G. Nicolaas en P. Janga, dochter van F. Merceline en O. Adamus, zoon van F. Purcell en T. Andrews, dochter van P. Stakelborough en N. Mercelina; 21 Sept. dochter van J. M. Castro en M. Cabrera, zoon van V. Angela en H. Martina, dochter van E. Tjon en M. White; 22 Sept. zoon van J. Hell en M. Felix.

Ondertrouwd op 22 Sept.: M. B. Asinto en M. C. Bulbaai.

Gescheiden op 22 Sept.: I. Martina en M. M. Mook.

Levenloos geboren op 14 Sept.: kind van V. A. Adam-Sing en W. H. Frendenborg.

Overleden op 7 Sept.: E. Vos (vrouw (79 j.).

VELDMAARSCHALK MONTGOMERY IN TURKIJE. — Van zijn bezoek aan Turkije maakte Monty, Assistent Opperbevelhebber van de N.A.T.O. strijdkrachten, gebruik om de garnizoenseenheden van Ankara te inspecteren. Hij uitte zijn waardering over de Turkse Officieren en Soldaten. Hier inspecteert hij hun uitrusting.

Onder honderd muizen zijn er vier KAPPER

New York. — De jongste Amerikaanse ontdekking is, dat van alle honderd muizen er vier kapper zijn en dat zij „andere muizen scheren door de baarden van hun kaken af te knabbelen". Degene, die dit beweert, is dr Theodore Hauschka, een research-geleerde, die zijn bevindingen vermeldt in een Amerikaans vaktijdschrift.

De barbiermuis, aldus de geleerde, bezit een erfelijke bekwaamheid en is een geacht lid in de muizen-familie. Sommige zijn linkshandig, andere werken aan de rechterkant. Dr Hauschka wijst het denkbeeld af, dat de „barbiers" gewone muizen zouden zijn en uit honger baarden opvreten. Niets ervan, zegt de doctor. „Ik heb hen in stukjes gesneden haren en medische haardeeltjes gevoed tot zij er genoeg van hadden. Na hun maal gingen ze terug naar het kappersvak, zodra zij een behaarde broeder in het oog kregen". Maar ook aan hun vakbekwaamheid zijn er grenzen; zij knippen alleen baarden en laten het overige haar staan.

MAAR ALS WE WINNEN?

's-Gravenhage. — Gelezen in een Amerikaans blad.

Een ondernemende jongeman in Israel had wekenlang alle mogelijke moeite gedaan om David Goerion, de eerste minister van Israel, te spreken te krijgen. Eindelijk had hij succes en vertelde de ministers het volgende:

„Ik heb de oplossing van alle moeilijkheden van Israel. Ik weet, hoe wij een welvarend onafhankelijk land kunnen worden".

Ben Goerion toonde zich nogal belangstellend.

„Ik zal u zeggen, wat wij moeten doen, aldus de jongeman. Wij moeten de oorlog verklaren aan Amerika. De Verenigde Staten winnen de oorlog. En dan zijn we klaar. Amerika zal ons leningen verstrekken.... niet van millioenen maar van milliarden. Het zal ons troepen sturen om ons te beschermen. Het zal ons voedsel sturen in grote hoeveelheden. De dagen van ellende en honger zullen voor ons volk voorbij zijn".

Ben Goerion dacht er even over na en zei toen: „Dat is heel erg mooi mijn jongen. Maar één ding heb je over het hoofd gezien. Wat gebeurt er als wij de oorlog winnen?"

WATERPUT WAS DE MOORDENAAR

Parijs. — Niet minder dan veertien maanden heeft het dienstmeisje Marie Louise Charrac in voorarrest gezeten, verdacht van een poging om zestien mensen door vergiftiging om het leven te brengen. Dezer dagen is zij echter plotseling in vrijheid gesteld, omdat bleek, dat zij zich totaal niet aan enig misdrijf had schuldig gemaakt.

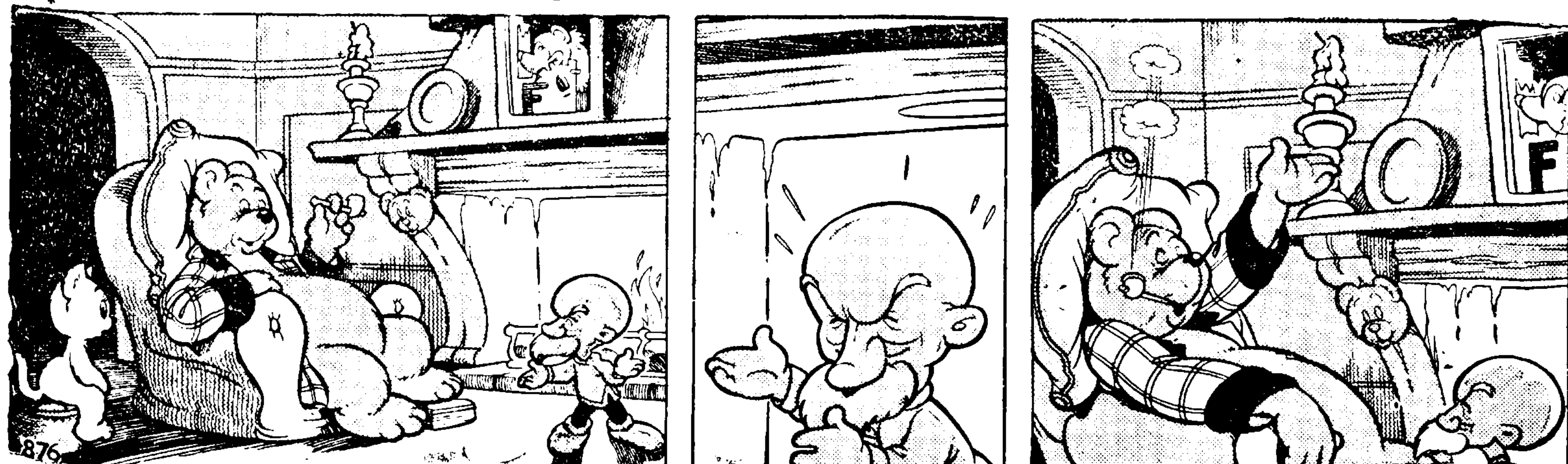
In begin 1951 was een zekere industrieel René Santi door een geheimzinnige kwaal getroffen en al spoedig werd zijn gehele familie ziek. Bij onderzoek bleek, dat zij leden aan arsenicum-vergiftiging en de verdenking viel op het dienstmeisje, maar deze ontkende ten stelligste vergif, in het eten te hebben gemengd. Hoewel zij voortdurend werd verhoord, antwoordde de vrouw op alle vragen, die haar werden gesteld, met een hardnekkig neen. Na verloop van tijd scheen zij volkomen radeloos. Er hadden zich ook in haar familie enkele verdachte sterfgevallen voorgedaan en ook deze werden op haar conto geschreven. Haar echtgenoot vroeg en verkreeg een contra-expertise en deze bracht tot ieders verassing aan het licht, dat de waterput van de stad arsenicum bevatte, die de vergiftiging moet hebben veroorzaakt.

NIEUWS IN HET KORT

— Tot nog toe was het in Engeland wegens een oude wet tegen verkoop van lijken niet mogelijk zijn eigen ogen voor chirurgisch aanwending na overlijden ten behoeve van anderen te bestemmen. Een nieuwe wet, die einde September van kracht wordt, maakt dit voortaan mogelijk en op grond daarvan zullen centra worden ingericht voor inzameling van ter beschikking gestelde ogen van overledenen.

DIE KLAP WAS EEN DAALDER WAARD GEWEEST — als het geen slag in de lucht was. Maar Freddie Roardon (links) van Engeland duikt juist op het goede moment voor Rus Aleksandre Zasukhin. Roardon won op punten.

KWETAL, DE BREINBAAS

eer Bommel, die koud en moe was, nodigde de dwerg-zonder-n uit om mee naar binnen te gaan en Tom Poes volgde nieuwsg. Even later zaten ze dus met z'n drieën voor het haardvuur in rote zaal van slot Bommelstein.

Bent u eigenlijk een soort uitvinder?" vroeg heer Bommel aan oude mannetje. „Waarom woont u daar op die kale vlakte onder rond? En wat is dat voor een formule, die ik van u gekregen En hoe komt het, dat u geen naam hebt? Men behoort toch naam te hebben in het leven nietwaar? Stel je voor, dat ik geen mel zou heten.... wat is een Bommel zonder naam, zeg nu Ik bedoel wat bent u eigenlijk voor iemand?"

at zijn veel vragen, meneer!" zei het grijsaardje verward. m me niet kwalijk, dat ik ze niet allemaal onthouden heb! Mijn raam is niet zo fors als het uwe, ziet u? En wat u precies allebedoelt weet ik ook niet.... een uitvinder ben ik in ieder geval Ik onderzoek alleen maar, hoe de aarde in elkaar zit, dat is Zo deed ik een paar weken geleden een aardige ontdekking door ik de zwaaartekracht tot zijn juiste proporties kon terugbrengen. Het aardige is, dat ik nu ook de samenstelling en de wetmatigheid van het heelal verklaren kan. Een paar eenvoudige formules, dat is alles! Die formules heb ik aan u gegeven en ik hoop, dat u er iets aan hebt. Maar ik ben eigenlijk hier gekomen, om uw hulp in te roepen. Ik wil graag uw mening weten over het volgende vraagstuk:......"

„Eén ogenblikje!" zei heer Bommel haastig. „Het is al erg laat en ik ben moe! We zijn allemaal erg moe! Ik stel voor om eerst eens te gaan slapen, dan kunnen we morgen verder zien! Ik zal de logeerkamer gereed laten maken, meneer ohh.... hm!"

„Fijn!" riep het mannetje, „mag ik dan een haan van u hebben?"

„Een háán!!??" vroeg heer Ollie verbaasd.

„Ik slaap nogal zwaar!" legde de oude uit, „en zonder haan-gekraai word ik niet op tijd wakker!"

„Dan kunt u beter een wekker nemen!" vond heer Bommel. „ik houd niet van hanen binnenshuis!"

„Een wekker!" zei het mannetje. „Geniaal!" En hij begon te peinzen.

Jaar geleden:

grote orkaan van 23 September 1877

II

ie de zeezijde van de Pieterweg kent, begrijpt oamidk, dat de daar staande huizich in dezelfde gevaarlijke tie bevonden als het Lazarusop het Rif van Otrobanda.

December 1928, toen schrij dezes op Curaçao aankwam, er een grote open plek tusde huizen aan de zeezijde r werd aanstonds bijverteld; is nog van de grote orkaan. '77 stond daar namelijk aaneengesloten reeks hui-Al vroeg in de morgen had achterzijde van deze huizen zwaar te verduren van de kende golfslag. Maar toen het au zo onheilspellend begon tijgen, zag het er bepaald hopig uit. Het water stroomdwars door de huizen heen; Pietermaaiweg stond blank.

e zee vormde met het Waaiéén geheel. De dubbele rijweg gs het Waaigat en de huizentussen die rijweg en de Nieu-Straat (weldra van Riebeekat) bestonden toen nog niet. golven rezen soms zo hoog, het water over de tweeverpinghuizen heen spatte. Vele ne bijgebouwtjes aan de achijde van die huizen, waren n reeds ingestort. Het werd keloos, nog langer in deze zen te blijven. De mensen esten er uit, maar waarheen" eens probeerde de een, 'dan r een ander, om gepakt en akt het huis te verlaten, maar men de hoge watertand op at zag, die meer een woeste er dan een straat was, kroop n weer ontmoedigd in huis terug. Toen het echter tegen tien uur liep, werd het beslist onhoudbaar in de huizen. Beladen als pakezels, elkander vasthoudend; tot de dijen door het water wadend toog iedereen de enig mogelijke kant op: naar de berg Altena. Moeders met zuigelingen, vaders met schreeuwende kleine kinderen, armen en rijken, allen doornat van de stromende regen, trokken als één doorlopende treurige processie de berg op, waar iedereen ergens onderdak vond en droog lijfgoed kreeg.

De Punda, de oude stad, ontsnapte aan verwoesting door haar ligging achter de muren van het Waterfort. Toch zijn ook in de Punda weinig huizen geheel onbeschadigd gebleven.

DE VERWOESTING AAN DE PIETERMAAIWEG

Van geheel Curaçao heeft de huizenreeks te Pietermaai, vanaf de fortmuur tot het landhuis „Vianen" (verder naar het Oosten stonden er geen huizen) het 't hardst te verduren gehad. Al deze huizen zonder uitzondering liepen zeer zware schaden op. Vanaf het huis Tres Cabez (bestaat niet meer, maar daar staat nu het huis Pietermaaiweg 44) tot aan de Tempel (de Joodse Synagoge) zijn alle huizen door de orkaan neergesmakt en de meeste zelfs tot en met de fundamenten weggespoeld. Van sommige waren enkele brokstukken van de voorgevel blijven staan. Een uitzondering op die algemene vernieling maakten de huizen van de heer Sol C. Henriquez en de heer M. Monsanto, die wel behouden bleven, maar toch aan de achterzijde grote schade leden. Het huis van de heer Henriquez is het bekende grote huis, Pietermaaiweg 8 (tegenwoordig een pension naar ik meen), waar lange tijd de even bekende Shon Haim Henriquez van de hoedenvlechtschool heeft gewoond.

Het huis van Maximiliaan Monsanto was het tegenwoordige huis Pietermaaiweg 10, beneden Centro Social Catolico, boven Militair Tehuis. In het geheel zijn aan de zeezijde (volgens een inlichting van Shon Wein Hoyer) veertien huizen geheel en al verwoest. Van de meeste was na afloop van het stormweer zelfs geen spoor meer over. De meeste zijn nooit meer opgebouwd.

Er wordt verhaald van Dr. Ricardo, die juist een heel nieuw huis gebouwd had aan de zeekant, dat juist op die gedenkwaardige Zondag zou worden ingewijd. Toen de heer Ricardo de volgende morgen met de sleutel van zijn nieuwe woning in de hand ter plaatse kwam om zich te overtuigen hoeveel schade zijn huis geleden had, kon hij zelfs de fundamenten niet meer terugvinden. Ontmoedigd wierp hij toen de sleutel ook maar in zee.

's Middags om half vier klonk er een geweldige donderslag, waarmee blijkbaar het einde van de orkaan werd aangekondigd. De natuur kwam tot bedaren en gaf de angstige bewoners van Curaçao gelegenheid de verwoestingen te aanschouwen, die zij had aangericht.

NA DE AFLOOP

Men rekent dat deze storm het leven gekost heeft aan 200 mensen, waarvan de meesten echter op zee zijn omgekomen. Het Bestuur was radeloos en blijkbaar zo van streek, dat het niets deed.

De laagste elementen van de bevolking waren des te meer bij de pinken; zij wierpen zich onmiddellijk op als vrijwillige „bewakers en bewaarders" van de ingestorte huizen, zodat de eigenaars zelf achter het net visten en bijna niets meer terugvonden van hun meubelen, sieraden, tafelzilver enz. Vissers vingen dagen daarna nog kistjes met juwelen in hun netten.

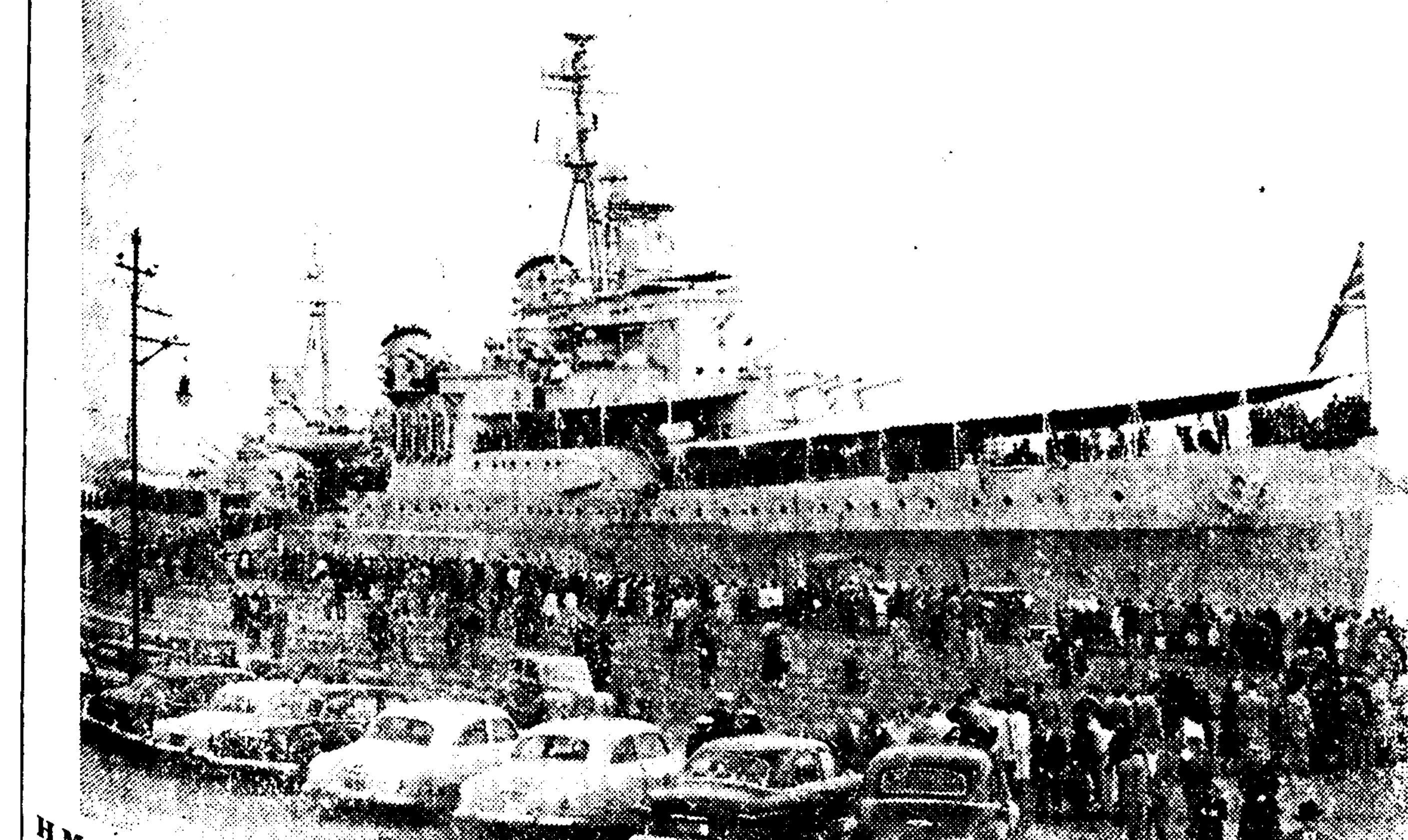
Pas na enkele dagen, toen het te laat was, zond de Gouvernement de koloniale troepen uit om het terrein van de ramp af te zetten en roof tegen te gaan. En zelfs van sommige van deze redders werd beweerd, dat ze van het hun geschonken vertrouwen misbruik hebben gemaakt. Het schijnt echter, dat ook velen werkelijk zeer hulpvaardig zijn geweest; vriendschap en liefdadigheid wisten veel leed te verzachten.

KERK EN PASTORIE VAN PIETERMAAI

Pietermaai had toen nog pas een huipkerk aan het Julianaplein (toen Pietermaaiplein en zelfs bao'i palu geheten), gelegen tussen de toenmalige pastorie (veel kleiner dan de tegenwoordige) en de toenmalige St. Jozefschool, die toen geen jongens- maar een meisjesschool was. Het waren twee zijmuren en een dak. De voormuur was tevens zijkant van de pastorie en de achtermuur was tevens zijmuur van de meisjesschool. In die noodkerk nu waren over de 200 mensen gevlucht, die hun huis niet meer veilig vonden of die door het stormgeweld hun huisjes reeds verloren hadden. De H. E. P. Vicaris Joosten en de bekende pater Lud. Jansen (wiens buste nu naast de kerk prijkt) bleven in de kerk bij de mensen, terwijl broeder Jozef in de pastorie was. Een jaloezie vloog eruit en de broeder had de tegenwoordigheid van geest om alles in huis open te zetten, zodat nu de wind minder vat had op de muren. Dit is waarschijnlijk de redding geweest voor dat gebouw. Een van de twee paters in de kerk gaf de angstig biddende mensen de zegen met het Allerheiligste.

De tegenwoordige grote kerk van Pietermaai was toen in aanbouw. De muren waren ongeveer vijf meter hoog opgetrokken. De aangerichte schade was gering. Twee ossen, gevlucht van de veemarkt, hadden beschutting gezocht in de doopkapel. Door de enorme schade aan de woonhuizen van de hele stad, lag het werk van de kerk ruim een jaar stil. Alle timmerlieden en metselaren werkten nu voor particulieren.

M. D.Latour O.P.

H.M.S. SHEFFIELD IN CANADA. — Lange rijen nieuwsgierigen verdringen zich om een kijkje te nemen aan boord van de beroemde Engelse kruiser. Daarna keerde hij terug naar de Bermuda's, waar hij zijn basis heeft.

ARUBA

LANDS-MINISTER EMAN

De heer Frederik Eman heeft de benoeming tot minister van Economische Zaken, welke hij enige tijd in beraad had genomen, heden aanvaard.

FRERE-DIRECTEUR MET ZIEKTEVERLOF

Hedenmorgen om half twaalf vertrok Frère André, Directeur van de la Salle School voor een korte rustperiode naar Amerika. Wij wensen Frère Andre van harte spoedig beterschap.

EXCURSIE NAAR SURINAME

Op 4 October vertrekt er een excursie naar Suriname, waaraan door 21 personen wordt deelgenomen. Het vliegtuig is hiermede volgeboekt. Over drie weken hoopt men terug te keren.

DE ORGEL-INWIJDING OP SAVANETA.

Voor deze orgel-inwijding was er zeer grote belangstelling

Pastoor De Haas droeg met assistentie een plechtig Lof op. De preek werd gehouden door Pater Hagemans in het Papiament. Na het Lof vond de inwijding plaats. De stukken op het nieuwe orgel werden gespeeld door frère Henriquez, de heer Vermeulen en de heer Berenos, waarvan de laatste door zijn bekendheid met de Hammond-orgels wel het beste speelde.

Gezongen werd het Ad majoram Dei Gloriam. Na afloop verzamelde men zich in de pastorie.

BASEBALL-TEAM.

Het baseball-team, dat Zaterdagavond om 20 uur in plaats van half zeven op Dakota arriveerde, veroorzaakte in het Restaurant een zo enorme drukte, zoals men tevoren nog nooit had gezien. De ruime parkeerplaatsen waren overvol. De Steel-Braas Band was aanwezig, die voor de vrolijke noot zorgde. Bloemen werden het team aangeboden, woorden, vele woorden werden gesproken, handen werden gedrukt, omhelzingen werden gegeven, hoera'tjes weerklonken. Het was overweldigend en ere wie ere toekomt zonder dat wij een wanklank vernamen.

Na de verwelkoming vond een rondrit door Oranjestad plaats en daarna ging men nog naar San Nicolas.

VOCATIONAL SCHOOL.

Heden begon de Lago Vocational School haar nieuwe schooljaar met ruim tachtig leerlingen.

VERHOOGDE PRODUCTIE LAGO.

De productie, die de laatste tijd onrustbarend naar beneden was gegaan, is thans hard stijgende. De gemiddelde productie over de lopende maand is reeds 400.000 barrels per dag, terwijl die voor October op 430.000 per dag geraamd wordt en men voor November de 450.000 barrels hoopt te halen.

Als men bedenkt, dat de tanker „Esso Montevideo" in de recordtijd van vijf uur en vijf minuten 172.110.87 barrels innam, wat neerkomt op 33.857.85 per uur, dan moet men hard aan het produceren gaan om het bij te houden.

LEZING PROF. DR R. VAN LIER.

Meer dan een uur te laat begon de lezing van Prof. Van Lier in de Suriname Club op San Nicolas. Veel werd echter vergoed, door de vlotte en onderhoudende wijze, waarop de professor het tienjarenplan ontvouwde. Per 1 Januari 1953 hoopt men een aanvang met dit groots opgezette plan te kunnen maken, terwijl in Juni 1953 men klaar hoopt te zijn met de onderzoekingen betreffende de mogelijkheid om bij Broko Pondo in de Boven-Suriname een grote dam te bouwen voor eventuele electrische centrales. Zowel aan het begin als aan het einde nam dr W. de la Fuente het woord en aan het einde van deze leerzame avond zong men het Surinaams Volkslied staande, terwijl mevrouw De la Fuente aan de piano begeleidde.

NIEUWS VAN OVERAL

EET MEER „HORMONE-EIEREN"

Wenen. — De politie te Wenen voert op het ogenblik een actie tegen de verkoop van bebroede eieren, waarvan het gebruik wordt aangeprezen als middel voor verjonging en voor de bestrijding van allerlei ziekten, zoals rheumatiek, te hoge bloeddruk, kaalheid en kanker. Duizenden eieren, die tenminste negen dagen in een broedmachine hebben gelegen, werden in beslag genomen. Deze eieren, „hormone-eieren" genoemd, worden ook gebruikt bij het bereiden van gezichts-creme.

Het ministerie van gezondheid heeft uitgemaakt, dat deze eieren, die tegen hoge prijzen worden verkocht, „ongeschikt zijn voor de consumptie".

De maatregelen van de politie hebben protesten van duizenden vrouwen, die haar „kuur" willen voortzetten, uitgelokt. Ook enige restauranthouders, die deze „hormone-eieren" op het menu hadden gezet, hebben klachten ingediend.

Prof. Karl Fellinger, een medisch deskundige te Wenen, zal onderzoeken, of het nuttigen van de eieren schadelijk voor de gezondheid is, zoals van bepaalde zijde wordt gezegd.

Chaplin noemt zich „vredesstoker".

Londen — De Amerikaanse procureur-generaal McGranery heeft medegedeeld een onderzoek te zullen laten instellen of Charley Chaplin, die thans op weg is naar Londen voor het bijwonen van de eerste voorstelling van zijn laatste film „Limelight" te zijner tijd weer in de Verenigde Staten zal kunnen worden toegelaten. Chaplin bezit de Britse nationaliteit.

In 1947 is Chaplin er namelijk van beschuldigd pro-communistisch te zijn. Zijn antwoord was toen: „Ik ben geen communist, maar een vredesstoker".

Chaplin seinde van boord van het schip, waarmede hij de reis naar Engeland maakt, dat hij de vereiste papieren in goede trouw had ontvangen en aangenomen. Hij acht het waarschijnlijk, dat de Amerikaanse autoriteiten de wettigheid hiervan zullen erkennen.

SPORT

FANNY BLANKERS BLONK UIT

Berlijn. — Bij internationale athletiekwedstrijden in het Olympisch Stadion te Berlijn leverde Fanny Blankers-Koen drie voortreffelijke prestaties. Op een van de regen doordrenkte baan won zij de 100 meter in 11,7 seconden vóór de Australische Shirley Strickland, voor wie dezelfde tijd genoteerd werd. Op de 80 meter horden eindigde zij achter de Australische op de tweede plaats; voor beiden werd 11,1 seconden afgedrukt. Het vèrspringen won Fanny met een sprong van 5.89 meter. Tweede werd de Nieuw Zeelandse Yvette Williams met 5.76 en derde de Nederlandse Willy Lust met 5.66 meter.

Wereldrecord verbeterd

Moskou. — Bij athletiekwedstrijden in Moskou heeft de Russin Zybina het wereldrecord kogelstoten verbeterd met een worp van 15.37 meter. Het oude record (15.28 meter) maakte zij in Helsinki.

REGEN SPELBREKER?

Philadelphia. — Reuter meldt, dat het niet uitgesloten is dat het gevecht om de wereldtitel zwaargewicht boksen, dat hedenavond in Philadelphia zou plaats hebben afgelast wordt in verband met de regen.

De beide tegenstanders Joe Walcott en Rocky Marciano, werden vanmorgen wakker terwijl er een regenstorm over de stad woei. Het locale bureau voor weerberichten voorspelde regen voor de gehele dag en mogelijk ook gedurende de avond.

Mocht de regen het gevecht vanavond onmogelijk maken, dan zal het morgenavond worden gehouden of eventueel Donderdag.

DE OLIFANT HOORT EEN GEHEIM. — „Little Billie", een van de clowns van Olympia Circus fluistert iets in het oor van „Jennie", de olifant, tijdens een repetitie te Ascot Engeland, voor het komende Circus tournée.

WAARSCHUWING.

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend, dat op Woensdag 24 September 1952 op de plantage KORAAL TABAK, tussen 07.00 uur en 12.00 uur zal worden geschoten.

Het onveilige terrein zal met rode vlaggen worden gemarkeerd.

De verbeelding

„[illegible] stel u een woestijn voor, zo [illegible] hand en kilometer na [illegible] strekte zich de onme-[illegible] zich in de horizon te verliezen."

„Ik knikte, terwijl hij vertelde. Nu beschik ik over een voortreffelijke verbeeldingskracht, zodat ik me ook zonder de hulp van mijn hand een uitgestrekte woestijn kan voorstellen.

„Geen levend wezen was er te zien", vervolgde hij. „Geen struikje, geen besje, niets, totaal geen leven."

„Behalve dan de boom", zei ik.

„Welke boom?" vroeg hij „Ik heb geen woord gezegd over een boom."

Als ik in mijn verbeelding een woestijn voor ogen haal, zie ik altijd een boom. Soms is het een gewone palmboom, een andere keer een varenboom, maar altijd is er een. Dat zei ik hem.

„Daar kan ik niets aan doen, die boom komt er altijd in mijn verbeelding bij!"

„Luister goed", vertelde hij. „Er was geen boom! Begrepen! Ik zal het toch zelf wel weten. De climax van het verhaal komt juist hierop neer, dat er totaal niets van die aard was. Laat die boom dus uit je verbeelding weg."

Ik keek op mijn horloge. „Goed" zei ik. „Maar dat duurt even."

Dus liet ik in mijn verbeelding rechts in de voorstelling twee Arabieren aankomen met een kameel. Zij waren gekleed als gewone woestijn-arabieren met witte lakens om en servetten om hun hoofd en terwijl de een de kameel bij de teugels leidde, constateerde ik tot mijn genoegen, dat de andere een grote trekzaag droeg. Zonder veel vijven en zessen, begonnen zij de boom af te zagen. Reeds na enige minuten hoorde ik een scherpe krak en viel de boom plat in het zand. Zij laadden hem op hun kameel en reden rustig weer aan de linkerkant van de voorstelling uit het beeldvlak weg.

„Daar gaat ie!" zei ik.

Mijn avontuurlijke verteller keek snel het vertrek rond, bevochtigde toen nerveus zijn lippen en vroeg: „Wie?"

Ik herinnerde hem er aan, dat we over een boom spraken. „De Arabieren hebben hem nu omgezaagd", verklaarde ik.

„Arabieren?" herhaalde hij bijna fluisterend.

„Ja zeker", zei ik. „Ik veronderstelde dat u over Noord-Afrika sprak. En u vroeg mij in mijn verbeelding een woestijn voor te stellen, zonder......"

Hij onderbrak mij met een beweging van zijn hand en enige seconden keek hij mij onderzoekend aan. Toen hij verder ging met vertellen, klonk zijn stem laag en zwaar, als geladen met mysterie.

„Daar was ik", zei hij, „cirkelend in mijn vliegtuig met slechts een theekopje benzine in mijn tank, en onder mij strekte zich zo ver als het oog maar kan reiken de verlaten, lege woestijn uit. Niets!"

„Totaal niets!" bevestigde ik.

„Langzaam liet ik het vliegtuig dalen", ging hij voort. „Plotseling voelde ik een doordringende schok, mijn linkervleugel sloeg om en in het volgende moment hing ik ondersteboven met mijn mond vol zand. En u raadt in geen duizend jaren wat ik geraakt had!"

Het nadenken kostte mij niet veel moeite.

„Natuurlijk wel", antwoordde ik kalm; „het was de stomp van die boom."

Zonder nog een woord te spreken, stond hij op en wandelde weg.

Waarschijnlijk behoort hij tot dat soort van lieden, die het niet kunnen verdragen, indien een ander het verrassende einde raadt.

H. F. Ellis

DE ONZICHTBARE GESNAPT. — Greta Garbo, die meestal aan het oog der publiciteit weet te ontsnappen, werd hier vastgelegd op een van de huiselijkste foto's, die tot nu toe van haar gemaakt werden. Ze is hier op een „winkel" tochtje met de fotograaf Cecil Beaton. Daarna zijn zij voor een bezoek aan Parijs vertrokken.

Hij die verre reizen doet, kan veel verhalen

New York. — Roy Chapman Andrews, de bekende Amerikaanse ontdekkingsreiziger, heeft kortgeleden een boek laten verschijnen, dat melding maakt van een aantal verbluffende feiten uit de dierenwereld.

Dr Andrews schrijft hierin o.a.:

Er bestaan vlinders, die elkaar op een afstand van 3,2 km. ruiken kunnen.

De gehoornde pad kan inderdaad, zoals reeds bij geruchten bekend was, bloed uit zijn ogen over een afstand van enkele voeten spuiten.

Roodborstjes kunnen wormen onder de grond horen kruipen.

Jonge zeehonden schreeuwen, als hun moeder hen leert zwemmen.

Sidderalen kunnen electrische schokken geven, die sterk genoeg zijn om een paard te doen neerstorten.

Enkele soorten kangeroes zijn bij de geboorte niet groter dan een aspirine-tabletje.

Vampiers zuigen geen bloed, maar ze maken met hun scherpe tanden kleine gaatjes in de huid en likken het uitstromende bloed met hun tong op.

Kameleons veranderen, evenals mensen, die blozen, door een hevige emotie van kleur en dit heeft dus niet te maken met camouflage.

HET GING „REUZE"

Innsbruck. — Skiërs, die in de omgeving van de grote springschans te Innsbruck aan het oefenen waren, konden hun ogen niet geloven, toen zij plotseling een met twee jonge jongens bemande slede van de schans zagen komen afsluizen. Eenmaal los van de springtafel beschreef de slede een grote boog door de lucht om even voorbij het 40 meter teken op de hellende landingsplaats neer te komen. Talrijke mensen schoten toe, er overtuigd van zijnde twee ernstig gewonden te zullen vinden. Maar tot ieders opluchting en verbazing waren de beide knapen totaal ongedeerd; alleen de slee lag even verder aan splinters..

De jongens, die reusachtig met hun pioniersvlucht waren ingenomen, vertelden de omstanders, dat zij het springen van de Oostenrijkse kampioen Sepp Bradl zo prachtig hadden gevonden, dat zij besloten het ook eens te proberen. **„Maar ja, we hadden geen ski's, dus toen hebben we het maar met de slee geprobeerd".**

NEVENZONNEN

Boven Redoag (Yorkshire) zijn dezer dagen bij bewolkte hemel zer dagen bij bewolkte hemel twee „nevenzonnen" waargenomen, die zwak straalden en beide een kleurencombinatie van rood, oranje en groen vertoonden. De stralen, die verschillende richtingen uit gingen, waren duidelijk zichtbaar. De „nevenzonnen" bevonden zich voor het oog op gelijke afstand van de eigenlijke zon. Het verschijnsel duurde ongeveer een uur en werd ook te Edinburgh waargenomen.

Volgens een functionaris van het Britse meteorologische station noemt men dit verschijnsel „paarhelium". Het doet zich voor, wanneer het wolkendek zo hoog is, dat het uitsluitend uit ijskristallen is samengesteld en de stralen van de zon hierop weerkaatst en gebroken worden.

ARSENICUM EN OUDE KANT

Poitiers. — In het oud-Franse stadje Poitiers stond een slonzige vrouw van middelbare leeftijd, die dol is op grote hoeden en met kant afgezette kragen, terecht wegens het vergiftigen met arsenicum van: twee echtgenoten, één schoonmoeder, één schoonvader, twee schoonzusters; twee nichten, één tante, haar beide ouders en een huisvriend. Ze stierven allen in de loop van vijftien jaar, nadat zij Marie Besnard gekenschetst hadden als „een moeder voor iedereen, die om zich heen goedheid verspreidde".

Het „Arsenicum en oude kant"-drama begon in Juli 1949, toen de bebrilde weduwe Besnard gearresteerd werd. Mevrouw Besnard is 56 jaar oud.

TIJDSBESTEDING VOOR DE OOST-DUITSE JEUGD.

In Oost-Duitsland is de school weer begonnen. Op alle scholen moesten de kinderen luisteren naar een radiorede van Frau Else Zaisser de minister voor Opvoeding, die hun vertelde, hoe zij model-communisten kunnen worden.

Hier volgt het recept:

1. de schoolgebouwen beschermen tegen „vijandelijke samenzweringen";
2. nauw contact onderhouden met de „volkspolitie";
3. handhaving van krachtige discipline om het spijbelen tegen te gaan;
4. vrijwillig helpen bij de wederopbouw;
5. op de collectieve boerderijen helpen om de oogst binnen te halen;
6. oud metaal inzamelen;
7. minder sterke leerlingen bij hun werk helpen;
8. de neiging naar Westerse gangsterlitteratuur leren bestrijden.

Indien de kinderen dan nog tijd over hebben, verwacht Frau Zaisser van hen, dat „zij de grote dichters zullen lezen om te leren, hoe het socialisme verdedigd **moet worden".**

DUITSERS ZAGEN HITLER EN ROMMEL OP HET WITTE DOEK.

In alle grote Westduitse steden stonden de Duitsers in de rij om hun populairste held uit de tweede wereldoorlog te zien — Rommel, „de woestijnvos" — en misschien ook wel om nog eens de stem van Adolf Hitler te horen. Bijna een jaar geleden was de Hollywoodse film over het leven van de vroegere veldmaarschalk Erwin Rommel in Duitsland verboden op verzoek van de Amerikaanse Hoge Commissie. Zeker niet de onbelangrijkste reden was de vrees, dat Hitlers stem weer een misleidende uitwerking op zijn vroegere volgelingen zou kunnen hebben.

De première toonde, dat de vrees van de Hoge Commissie tot op zekere hoogte gerechtvaardigd was geweest. Met interesse volgden de stampvolle zalen het verhaal van de Afrikaanse campagne en de invasie in Normandië. Vervolgens greep een scène, die Hitler en een groep generaals in het hoofdkwartier van de Fuehrer toonde, het publiek. Het was niet het zien van Hitler. Het was de stem, die zelfs nu nog bijna iedere Duitser herkent als die van de man, die het rampspoedigste avontuur van de natie heeft geleid — de poging om de wereld te veroveren.

Een paar seconden van absolute stilte volgden Hitlers woorden — die zo realistisch gedoubleerd waren, dat een ieder in de zaal dacht, dat het de Fuehrer was. Vervolgens kwam de verdeelde reactie onder het publiek.

Sommigen schenen zo bewogen dat zij in de handen wilden klappen op de manier van tien jaar geleden, toen Rommel nog aan het winnen was en Hitler op het hoogtepunt van zijn macht stond. De meesten staarden stil naar het doek, als in een boze droom. Sommigen bulderden van het lachen, maar hielden plotseling op.

De bioscoopexploitanten hadden een van hun beste avonden. Sommigen waren al een halve week uitverkocht en lange rijen stonden voor de loketten.

De „Nachtausgabe" uit Frankfort voorspelde, dat de film een grote invloed op de Duitse bioscoopgangers zal hebben. Een andere krant merkte op, dat voor het eerst sedert de oorlog een film vertoond wordt, die de Duitse soldaat van de tweede wereldoorlog niet belachelijk maakt.

(Algemeen Handelsblad)

DEZE JONGEMANNEN ONTSPRONGEN DE DODENDANS — Zij waren op weg naar de K naalzone, toen de propeller van een der motoren afvloog, die de naaste motor uit zijn montag rukte. De piloot liet, toen het vliegtuig snel aan hoogte verloor zijn zware benzinetanks valle en toen het duidelijk werd, dat hij Parijs niet halen kon, besloot hij tot een landing op leve en dood. Terwijl hij neerstreek raakte de derde motor in brand. De piloot slipte over hoogspa ningsdraden en maakte met zijn brandend vliegtuig een buiklanding in een veld, waardoor al deuren schoor kwamen te zitten. Door de nooduitgangen kwamen tenslotte allen naar buiten e in het licht van de vuurzee —het was nog nacht— stelden alle 62 zich op in paradeorde voo inspectie. Het bleek dat allen present waren, alhoewel drie van hen licht gewond. Hun luitenan zei: „Ze waren geweldig".

AGENDA

WEST-END: „Across the wild Missouri" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Jungle of Chang" 19 en 21 uur.

STADSSCHOUWBURG: „Moordzaak ABC" 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 12 Botica Central, Bredestraat 45 (O.), tel.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zo dienst der verpleegsters worden waar men door: Zuster Henriquez-Con, Sta weg 155, tel. 5006.

Voor Kantooruren: 8 — 12 en 15 uur: bellen Marktstraat 1, tel. 1836.

Buiten kantooruren: voor spoed: 37

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wacht heer J. de Vries, van 7 — 15 uur, tel.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOR

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 —

Kantoor Handelskade 6, werkdagen 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-geb dagelijks dag en nacht

CUROM

Dinsdag: 17.30 Voor kleine kinderen Nederlands; 17.50 Gramofoonplaten; Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papia 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 „Bo vragen uw aandacht"; 20.45 Dirig serie; 21.15 Swing, sweet en jazz; Kalender; 21.55 Nieuws; 22.00 Dansmu 22.30 Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.10 medley door Sandos Vidak; 19.14 landse Kroniek; 19.30 ‚B,el Canto"; „Brieven van Luisteraars"; 20.05 West sche Rubriek met o.m. „Het Oerwoud", serie van de geoloog Drs P. Tamsma; Persoverzicht; 20.42 „Les Gars de 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsb O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS

Dinsdag: 17.00 Advertenties; 17.15 Kinderen; 17.25 Reclame en muziek; Voor de Jarigen; 18.00 R.A.O.; Nieuws; 19.00 Hawaian Orkest; 19.30 geschiedenis van Argentinië; 19.45 Dan ziek; 20.00 Advertenties; 20.10 Radio Universiteit; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel.

J. J. Roos 01.30 — 05.30 uur tel. 21

Personeel Afdeling:

Dinsdag, 23 Sept. 12.00 uur tot en Zaterdag, 27 Sept. 12.00 uur E. C. de seth (stad), tel. 1263—3298; b.g.g. n inl. tel. 2400, of W. Lambij, Bernhardla tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. A. K. v. (stad), tel. 5115.

C.S.M.

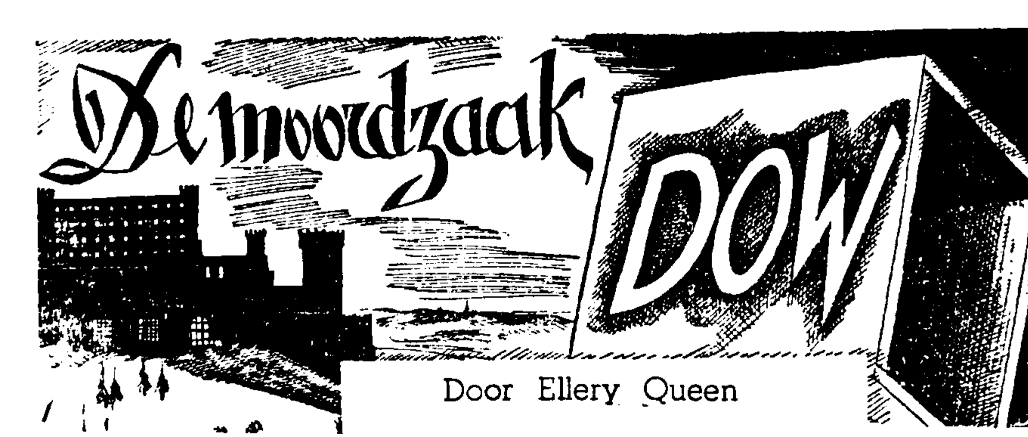
Rederij: T. Dekker, tel. 222'.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 E. v.d. Werf, tel. 3101; 23.00 — 08.00

Dok Afdeling:

23 Sept. van 16.30 — 1.00 uur, tel. van 1.00 — 7.30 uur P. Roest, tel. 31

Bioscoop: „The Mob".

Door Ellery Queen

„Grrknffprrgr...." deed vader. „Zal ik je eens iets zeggen? Voor zover ik het kan bekijken, heb je gelijk. Dow heeft Falker **niet** vermoord."

Ik schreeuwde haast van blijdschap.

„O, jij, lelijke schat! Ik wist het wel. Hij kan dat mispunt van een Falker niet vermoord hebben."

Ik keek naar de brede rug van Jerry, die aan het eind van de laan uit mijn gezichtsveld verdween, op weg naar de groeve. „En, hoe ben jij op die gedachte gekomen?" vroeg ik.

Vader stond met de handen diep in de zakken.

„Wou je me soms een lesje geven? Laat ik je dan eerst aan je verstand brengen, jongedame, dat je een groot uilskuiken bent. Waarom heb je je mond niet gehouden? Een echte speurder houdt zijn snuit dicht en praat niet over bewijzen, voor hij werkelijk iets te bewijzen heeft. Voortaan een beetje voorzichtiger zijn, meiske. Ik zou het niet prettig vinden, als ze dachten.."

„Je schaamt je dus voor mij?"

„Nou, dat niet bepaald, maar, eh...."

„Je vindt ook, dat ik mij er buiten moest houden. Je bent net als die anderen."

„Maar Diana....!"

„Je zoudt me maar het liefst in een wollen lapje, in een doosje, in een kastje zetten?"

„Klets!"

„Je denkt zeker dat we nog in de hoepelrokkentijd leven? Vrouwen mogen niks: niet roken, niet drinken, niet denken! Maar de tegenwoordige meisjes zijn geen doetjes meer, schat!"

Paps werd nijdig.

„Ik wil niet, dat je op die toon tot mij spreekt." En hij stampte met zijn olifantspoot op het glanzende parket van Edward Clay.

Nog geen minuut later reikte hij mij een vlammetje voor mijn sigaret. Onnozele stakkerd. Hij begrijpt niets van vrouwen.

Toen gingen we de stad in.

Er waren twee dingen, waar vader en ik bijzonder veel belang in stelden. In de eerste plaats zouden we wel eens willen weten, wat Aäron Dow zelf ons te vertellen had. In de tweede plaats zouden we graag een gezellig babbeltje willen hebben met dr Ira Falker, de man, die zoveel vette marmercontracten binnensleepte.

Waar de zeergeleerde heer dokter uithing, bleef ook die Zaterdagmorgen nog een raadsel. Vandaar dat we eerst met Aäron Dow in contact zochten te komen.

We begaven ons naar commissaris Hume. Deze zetelde in het grote, grijze gemeentehuis van Leeds en we werden onmiddellijk tot hem toegelaten. John Hume verkeerde in een bijzonder opgewekte stemming. Hij deed druk, hartelijk en joviaal, keek triomfantelijk en medelijdend op mij neer.

„Goeiemorgen, goeiemorgen," zei hij dikdoenerig en wreef zich in de handen. „Zozo, zijn jullie daar. Komt binnen, komt binnen! Hoe maakt u het, juffrouw Thumm? Hebt u nog altijd de „bewijzen"?"

Ik kookte natuurlijk, maar hield mij uiterlijk bedaard.

„Zeker, mijnheer Hume." Ik nam een sigaret en een stoel. „En om u de waarheid te zeggen, ik ben nog zekerder van mijn zaak, dan gisteren."

„Nee, maar," riep hij uit, „dàt is interessant! Maar we zullen zien, of u bij die mening blijft.. Bill....!"

Deze laatste uitroep was bedoeld voor een bediende in het aangrenzende kantoorlokaal. „Bel het Huis van Bewaring op en zeg dat ze Dow hier brengen. Ik moet hem nog even horen."

„Heb je hem al ondervraagd?" vroeg vader.

„Natuurlijk. Maar ik wou, dat jullie hem zelf ook eens hoorden."

Hume drentelde de kamer op en neer, en barstte haast van verwaandheid. Voor hem stond het immers vast, dat hij in Dow de ware schuldige had. Ik wist ook, hoe moeilijk het zou zijn hem te overtuigen. Hume behoorde tot een heel ander soort mensen dan vader en ik. Wij steunden op de logica en John Hume was een man die alleen maar het klaarblijkelijke bewijs verlangde.

Toen werd Aäron Dow binnengebracht. Hij liep tussen twee rechercheurs in, een volkomen overbodige maatregel, daar de gevangene niets anders was dan een klein, verschrompeld oud mannetje, met zielig-smalle schouders. Ieder van de beide rechercheurs had hem met een hand in tweeën kunnen breken.

Na de beschrijving door directeur Magnus had ik geen reus verwacht, maar toch ook geen menselijk wrak, zoals dit.

Zenuwachtig keek het mannetje de kamer rond. Zijn smal gezicht had een asgrauwe tint, zijn ene oog stond dom en had geen glans. Toch had ik nog nooit ogen gezien met zo'n uitdrukking van wanhoop en angst er in. Iedereen met een beetje hart in het lijf zou medelijden gekregen hebben met zo'n man als Dow. Behalve Kenyon en Hume. Zulke mensen kennen geen medelijden. Ze doen alleen hun plicht en het plichtsbesef droop dan ook in straaltjes van hun gezichten af. Intussen moest je werkelijk kinds zijn om een man als Dow, van moord te verdenken. De moordenaar van Joel Falker kon niets anders geweest zijn dan een geraffineerde kerel, een koelbloedig en krachtig man. Dat kon je uit alle bijzonderheden aflezen. Maar **dit** armzalig hoopje ellende...?!

„Ga zitten, Dow," zei Hume, niet onvriendelijk. De man gehoorzaamde werktuiglijk: een uitdrukking van hoop en angst in het oog. Griezelig zag hij er niet uit, want het blinde oog bleef aldoor met het ooglid bedekt en de lamme, verschrompelde rechterarm hing er nog helemaal aan. De jaren, doorgebracht in de gevangenis, hadden niet nagelaten hun stempel op heel het wezen van Dow te drukken. De schichtige trekkingen op zijn gezicht, de waskleurige huid, de schuifelende gang; het waren alle onmiskenbaar tekenen van langdurige gevangenschap. Hij sprak met krakende stem:

„Ja, mijnheer Hume." Zowel in stem en manieren toonde hij een haast hondse onderdanigheid. Ik schrok er even van, toen het ene oog plotseling naar **mij** keek. Mijn aanwezigheid verbaasde hem en hij scheen zich af te vragen of hij de tegenwoordigheid van een onbekende vrouw als een goed of een slecht teken moest beschouwen.

Vader stond op. Het ene oog, vol uitdrukking nu, richtte zich op hem.

„Dow," begon Hume, „die mijnheer daar wil je helpen. Hij komt helemaal uit New York om met jou te praten." Dit was een verdraaiing van de waarheid, die ik niet toelaatbaar achtte. De uitdrukking van Dow veranderde onmiddellijk. De hoop verdween uit zijn blik: er bleef niets dan achterdocht over.

„Ja, mijnheer," Krachteloos liet hij zich achterover in de stoel zakken. „Maar ik heb niks gedaan. Dat heb ik al gezegd, mijnheer Hume.... Ik heb hem niet overhoop gestoken! Waarachtig niet, mijnheer Hume!"

Paps gaf de commissaris een teken, deze knikte en zweeg. Ik wachtte met de grootste bela stelling wat er nu ging ge ren. Ik had papa nog n in actie gezien. Zijn manie als „politieman" waren mij komen onbekend. Ik kreeg sp dig in de gaten dat paps kunt van hem zeggen wat wilt — een buitengewoon. dige jongen is. Het was voor een openbaring, hoe handig het vertrouwen van Dow wist winnen. De oude heer kon so ruw uit de hoek komen, maar ieder geval toonde hij zich ervaren en gevoelig psycholo

„Kijk mij aan, Dow!" Hij sp gewoon, maar met gezag. De gelukkige stakker zat me rechtop en keek. Enkele se den lang keken die twee elk recht in de ogen.

„Weet je, wie ik ben?"

Dow maakte de lippen voch en stamelde:

„N....neen, m....mijnhee

„Ik ben inspecteur Thu van de New-Yorkse politie."

„O!" De ex-gevangene sch door deze verklaring allesbeha gerustgesteld.

„Heb je **wel** eens over horen spreken?" vroeg vader.

Dow voerde inwendig strijd, niet wetende of hij spreken of zwijgen. Einde kwam het er uit:

„Ik heb een jongen in de vangenis gekend," vertelde